

Kertomusluonnoksesta annetut lausunnot

Valtiontalouden tarkastusviraston erilliskertomus eduskunnalle: Finanssipolitiikan valvonnan ja tarkastuksen vaalikausiraportti 2019–2022 (K 25/2022 vp) D/606/04.04.01/2022

Valtiovarainministeriö, 22.11.2022.

Sosiaali- ja terveysministeriö, 22.11.2022.

22.11.2022

Valtiontalouden tarkastusvirasto
Matti Okko
johtaja, Kestävä julkinen talous
PL 1119
00101 Helsinki
finanssipolitiikanvalvonta@vtv.fi
Lausuntopyyntö 9.11.2022 Dnro: 606/04.04.01/2022

Lausunto Valtiontalouden tarkastusviraston eduskunnalle annettavan erilliskertomuksen luonnokseen: Finanssipolitiikan valvonnan ja tarkastuksen vaalikausiraportti 2019-2022

Valtiovarainministeriö (VM) on tutustunut Valtiontalouden tarkastusviraston (VTV) luonnokseen eduskunnalle annettavasta erilliskertomuksesta ”Finanssipolitiikan valvonnan ja tarkastuksen vaalikausiraportti 2019-2022”. VTV on arvioinut erilliskertomuksessa mm. vaalikauden 2019-2022 talous- ja finanssipoliittisia päätöksiä, finanssipoliittisen lainsäädännön ja kehysäännön noudattamista, EU:n finanssipoliittisten sääntöjen tilaa sekä VM:n ennusteita.

VTV käsittelee raportissaan koko vaalikautta. VM on lausunut monista raportin huomioista jo aiemmin kyseistä vuotta koskevan raportin yhteydessä, eikä kaikkia näitä nosteta uudelleen esiin tässä lausunnossa.

Yleisesti VM pitää raporttia laajana ja hyödyllisenä koontina vaalikauden tapahtumista liittyen julkiseen talouteen ja suhdannetilanteeseen. Vaalikautta on leimannut voimakkaat ja yllättävät suhdannevaihtelut, jotka ovat mm. johtuneet koronapandemiasta ja sodasta, kuten VTV tuo raportissa ilmi.

1. Finanssipolitiikan säännöistä ja ohjauvälineistä

VM toteaa, että raportti kuvaa hyvin vaalikauden kansallisten tavoitteiden asettamista ja niiden muuttumista koronapandemian ja Venäjään hyökkäyssodan seurauksien myötä. Kansallisiin ja EU:n finanssipolitiikan sääntöihin ja niiden soveltamiseen on otettu käyttöön poikkeusmekanismeja.

Lisäksi VTV arvioi tulevia kansallisen finanssipolitiikan tavoitteita ja keinoja ja huomioi, että toimenpiteitä valitessa tulisi olla käytössä mahdollisimman laaja tietoperusta. Hallituksen tulisi VTV:n mukaan hyödyntää päätöksenteossaan mahdollisimman kattavia kartoituksia julkisten menojen ja tulojen rakenteista ja vaikutuksista. VM pitää suositusta hyvänä.

VTV huomauttaa finanssipoliittisen lain 5 §:n tulkintaan liittyvistä haasteista yleisen poikkeuslausekkeen voimassaolon päättyessä. VM tunnistaa tarpeen päivittää finanssipoliittista lakia, mutta arvioi, että se olisi tarkoituksenmukaisinta tehdä kokonaisuudistuksena, kunhan EU:n finanssipoliittisen kehikon uudistukset ovat selvillä.

Kehysjärjestelmästä

VTV:n mukaan on jatkossa tärkeää, että kehysjärjestelmään sitoudutaan valtiontalouden suunnittelun välineenä, ja että kehysjärjestelmää kehitetään pitäen samalla kiinni sen todetuista vahvuuksista. VTV mainitsee, että Suomessa käytössä oleva kehysääntö eroaa läpinäkyvyydessään ja ennustettavuudessaan edukseen monissa muissa Euroopan maissa olevista kehysjärjestelmistä ja menosäännöistä. Myös VM näkee, että kehysjärjestelmän tulee jatkossakin olla keskeinen käytännön työkalu hallituksen finanssipoliittisessa päätöksenteossa. Se on budjettipäätösten raamittamisessa konkreettinen, jo usean vaalikauden ajan käytössä ollut instrumentti, joka soveltuu hyvin budjettivalmistelun nopeitempöisiinkin tilanteisiin. Kehysjärjestelmää on hyvä kuitenkin joiltain osin selkiyttää. VM:n julkisen talouden ohjausta kehittänyt työryhmä on marraskuun alussa julkaistussa raportissaan tehnyt tähän liittyen ehdotuksia.

VTV kiinnittää, aivan oikein, huomiota siihen, että alkuperäistä kehysääntöä ei noudatettu vaalikauden aikana yhtenäkkään vuotena. Tarkasteluun (sivulla 18) on kuitenkin sekoittunut myös sellaisia elementtejä, joissa ei ole ollut kyse kehysten ylittämistä tai säännösten muuttamisesta, ja tarkasteluun sisältyy myös pieniä teknisiä virheitä. Todettakoon, että vaalivuosina uusi hallitus on aina linjannut oman suhtautumisensa lisätalousarviovaraukseen, ja näin tapahtui myös vuonna 2019. Lisäksi vuoden 2022 kolmannessa lisätalousarviossa päätetty 10 mrd. euron varaus on kaikesta poikkeuksellisuudestaan huolimatta kehysten näkökulmasta normaaliin kehysääntöön kuuluva finanssisijoitus, ja siten kehysten ulkopuolella. Yllä todetut seikat eivät silti poista sitä tosiasiaa, että alkuperäistä kehysääntöä ei noudatettu yhtenäkkään vuonna. VM myös tunnistaa, samoin kuin VTV, että useimmat vaalikauden aikana tehdyt poikkeukset ovat olleet perusteltuja, vaikkakin joiltain osin sovituisia poikkeuksissa on ollut laajaa ja löyhää määrittelyä.

EU:n finanssipolitiikan ohjauksesta

VTV toteaa raportissaan, että komissio pyysi Suomelta lisäselvityksiä vuonna 2019 liittyen rakenteellisen jäämän ja menosäännön mahdollisesti merkittävästä poikkeamasta vuonna 2020. Tässä yhteydessä olisi hyvä selventää, että lisäselvitys tehtiin ja julkaistiin ennen komission arviota alustavasta talousarviosuunnitelmasta.

VTV toteaa kevään 2022 osalta, että ”Komissio arvioi, että vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisen velan sopeuttamissäännön noudattaminen edellyttäisi liian vaativaa etupainotteista finanssipoliittista sopeuttamista, joka voisi vaarantaa kasvun.” Tässä yhteydessä olisi hyvä selventää, että komission lausunto koski kaikkia jäsenmaita, eikä vain Suomea.

Liittyen EU-sääntöjen uudistamiseen, kun komission orientaatiot uudistuksen suunnasta on julkaistu 9.11. Lopulliseen raporttiin olisi hyvä liittää näiden lyhyt esittely.

2. Talouden suhdannekehitys ja fipo-mitointi ja talousennusteet

VTV esittelee näkemystä suhdannetilanteesta kehittämänsä suhdanneindikaattorin avulla. VM pitää hyvänä, että suhdannetilanteen tarkasteluun on kehitetty eri mittareita, kuten VTV:n suhdannetilanteen lämpökartta. VTV tuo esiin raportissa, että suhdanteen arviointiin tuotantokuilun avulla liittyy paljon epävarmuutta. VM tunnistaa menetelmään liittyvän merkittävän epävarmuuden ja on yhtä mieltä siitä, että suhdannetilannetta on arvioitava monipuolisesti, kuten VTV raportissaan esittää. VM:n arvio talouskehityksestä ja suhdannetilanteesta perustuukin ennustetta laatiessa monipuoliseen tarkasteluun mm. toimialoittaisesta, työmarkkinoiden, hintojen ja huoltotaseen erien kehityksestä.

VTV on raportissa laskenut suhdannekorjatun perusjäämän käyttämällä VM:n ennustetta perusjäämästä ja VTV:n arvioimaa skaalattua suhdanneindikaattoria (tuotantokuiluarvion lisäksi). VM huomauttaa, että VTV:n indikaattorin arvio suhdanteesta perustuu uusiin lokakuun 2022 lopun tietoihin, kun taas arvio perusjäämästä ja tuotantokuilusta perustuu loppukesän arvioon taloustilanteesta. Näkemys julkisen talouden perusjäämästä voisi olla erilainen, jos käytettäisiin samaa tietosisältöä, mikä lokakuussa 2022 olisi ollut saatavilla. Osa eroista menetelmien tuottamissa suhdannekorjatuissa perusjäämissä voi johtua tästä, eikä ainoastaan suhdannekorjausmenetelmästä tai suhdannearvion laatimisen eri ajankohdasta.

VTV toteaa vuoden 2022 finanssipoliittisen mitoituksen jääneen väljäksi ja sodan aiheuttaman inflaation vaikeuttaneen tilannetta entisestään. Väljyyteen voi osaltaan vaikuttaa se, että päätösperäisen finanssipoliittikan ajoittaminen on vaikeaa. Lisäksi päätettyjen hankkeiden aloittaminen voi olla esimerkiksi investointien suhteen hidasta, jolloin suhdannetilanne on ehtinyt jo muuttua niiden alkaessa.

VTV arvioi myös v. 2023 talousarvion perustana olevan VM:n talousennusteen realistisuutta ja toteaa sen olevan realistinen. VTV tarkastelee ennusteiden realistisuutta suhteessa muihin ennusteisiin. On syytä huomata, että VM:n syyskuussa julkaistava ennuste laaditaan BKT:n ja muiden reaalityalouden muuttujien osalta jo ennen elokuun puoltaväliä, jotta talousarvioesitys saadaan valmiiksi elokuun lopun budjettiriiheen. BKT:n ja muiden huoltotase-erien ennusteissa ei näin ollen ole voitu hyödyntää tilastotietoa kuluvaan vuoden 2. vuosineljänneksen kehityksestä. Tästä johtuen VM:n syyskuun ennusteen

vertaileminen muihin syyskuussa (tai jopa lokakuussa) julkaistuihin ennusteisiin ei välttämättä anna vertailukelpoista kuvaa VM:n ennusteen realistisuudesta.

3. Julkisen talouden kestävyys

VTV suosittaa raportissa, että finanssipoliittisessa tavoitteenasettelussa kannattaa painottaa julkisen talouden tasapainotavoitetta, joka asetetaan sopivalle tasolle velkasuhteen kannalta. Lisäksi VTV suosittaa, että toimenpidekokonaisuudet, tulo- ja menotoimet sekä rakenteelliset uudistukset, tulisi asettaa euromääräisiksi ja kiinteiksi, mutta säilyttäen mahdollisuus lisätoimiin. Lisäksi toimenpiteitä valitessa tulisi käyttää kattavia kartoituksia julkisten menojen ja tulojen rakenteista ja vaikutuksista. Myös VM pitää näitä suosituksia kannatettavina.

VTV tarkastelee kestävyysarviossaan Komission kestävyysriskien arvioita. VM kiinnittää huomiota siihen, että Komission arvioissa on huomattu olevan tekijöitä, jotka liittyvät Suomen työeläkesektorin käsittelyyn, jotka voivat antaa Suomelle todellista myönteisemmän arvion velkakestävyysanalyseissä.

VTV huomioi raportissaan valtiontakausten edelleen jatkuvan kasvun. VM kiinnittää huomiota siihen, että Tilastokeskuksen kesällä 2022 tekemän ARA-lainoihin liittyvän menetelmämuutoksen takia esim. kuviossa 18 esitetyistä takausten määrästä merkittävä osa on myös luettu osaksi julkisyhteisöjen velkaa. Tämä on syytä huomioida erityisesti takauksien ja velan yhteistarkasteluissa.

VTV kommentoi raportissaan kestävyystiekartan tilannetta ja sitä ettei sitä päivitetty v. 2023 talousarvion valmistelun yhteydessä. VM toteaa, että kevään 2021 kehysriihessä ja syksyn 2021 budjettiriihessä annettiin jatkotoimeksiantoja hallituksen ekologista, sosiaalista ja taloudellista kestävyyttä käsittelevän kestävyystiekartan jatkovalmistelusta ja sen seurannasta. Näihin toimeksiantoihin vastaava kestävyystiekartan päivitetty versio tehtiin ministeriöiden välisenä yhteistyönä syksyllä 2021 ja keväällä 2022 ja kestävyystiekartan päivitys julkaistiin lokakuussa 2022. Kestävyystiekartan päivitykseen sisältyvät tilannekuvat ovat syksyltä 2021 ja niitä esiteltiin hallituksen iltakoulussa 14.12.2021. Velkasuhteen kehitystä ja taloudellista kehitystä seurataan toki jatkuvasti ja julkaistaan osana taloudellista katsausta.

Hyvinvointialueiden ohjauksesta ja lainanottovaltuudesta

VTV:n raporttiluonnoksen mukaan tapa, jolla hyvinvointialueiden talouden ohjaus liitettiin osaksi julkisen talouden kokonaisohjausta julkisen talouden suunnitelmassa, ei kaikilta osin tue menojen kasvun hillintää. Hallituksen esityksen perusteluihin sisältyi tavoite siitä, että hyvinvointialueiden lainanottovaltuuden ja samalla investointien tason määrittäminen perustuisi julkisen talouden suunnitelmaan sekä hyvinvointialueen lainanhoitokykyyn. Silti

hyvinvointialueista annetun lain (611/2021) säännökset eivät raporttiluonnoksen mukaan viittaa siihen, että julkisen talouden suunnitelma ohjaisi voimakkaasti alueiden lainanottovaltuutta. Normaaliolosuhteissa lainanottovaltuus myönnetään riippumatta julkisen talouden suunnitelmasta. Lainanottovaltuus voi olla alempi ainoastaan poikkeuksellisessa tilanteessa, jos julkisen talouden, valtiontalouden tai hyvinvointialuetalouden rahoitusasema heikentyy merkittävästi ja poikkeuksellisesti. Tällöinkin kyse on harkinnanvaraisesta päätöksestä. Raporttiluonnoksen mukaan lakiin ei siten heijastu selkeästi hallituksen esityksen toteama siitä, että hyvinvointialuetalouden velkaantumisen aste määräytyisi julkisen talouden suunnitelman reunaehdoilla.

VM toteaa, että hallituksen esityksen perustelujen mukaan lainanottovaltuus määräytyy ensisijaisesti hyvinvointialueen omaan lainanhoitokykyyn perustuen ja toissijaisesti julkisen talouden suunnitelman reunaehdoilla. Sääntelyn tarkoituksena on kokonaisuutena varmistaa riittävien sosiaali- ja terveyspalvelujen turvaaminen kaikissa tilanteissa sekä valtion vastuun toteutuminen perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien turvaamisessa. Myös hyvinvointialueen itsehallinto ja erityisesti alueen oma investointien ja talouden pitkäjänteinen suunnittelu edellyttävät, että hyvinvointialue voi ennakoida millä tavalla sen lainanhoitokykyä arvioidaan. Kuten hyvinvointialueesta annetun lain 15 §:n 1 momentissa säädetään, kuitenkin tilanteessa, jossa julkisen talouden, valtion tai hyvinvointialueiden rahoitusasema on merkittävästi ja poikkeuksellisesti heikentynyt esimerkiksi laajakantoisen taloudellisen kriisin takia, voidaan myös lainanottovaltuuksia joutua rajoittamaan vastaavasti kuin muutakin julkista taloutta sopeutetaan.

Lainanottovaltuutta koskeva sääntely käytännössä rajoittaa hyvinvointialueiden investointimahdollisuuksia silloinkin, kun lainanottovaltuus lasketaan laskennallinen lainanhoitokate- tunnuslukuun perustuen. Säännöksessä lainanhoitokate on asetettu tavoitetasolle, että hyvinvointialue voi selvitä lainanlyhennyksistään lainojen keskimääräisen kymmenen vuoden takaisinmaksuajan mukaisesti. Lainanottovaltuuden määrä on riippuvainen kunkin hyvinvointialueen taloudellisesta tilanteesta, ja lainakanta sekä jo päätettyjen investointien määrä vaikuttavat lainanottovaltuuden suuruuteen. Hyvinvointialueiden investointien suunnittelun onnistumisella on suuri merkitys hyvinvointialueen talouden ja toiminnan kannalta. Jos hyvinvointialueella jo on toteutettu merkittäviä investointeja, sen lainanottovaltuus ja -valtuus voivat olla alhaisella tasolla tai negatiivinen. Erityisesti sellaisilla hyvinvointialueilla, joille siirtyy suuri lainakanta sairaanhoitopiirien toteuttamien tai niiden käynnistämien rakennushankkeiden johdosta, laskennalliset lainanottovaltuudet muodostuvat pieniksi.

VM toteaa lisäksi, että tilanteissa, joissa hyvinvointialueen lainanottovaltuutta muutetaan ja joissa lainamäärä muodostuu alueen laskennallista lainanhoitokykyä suuremmaksi, lainanottovaltuuden muuttamiselle asetetaan

ehtoja. Ehtojen tarkoituksena on varmistaa hyvinvointialueen lainanhoitokyky pitkällä aikavälillä, ja niissä voidaan esimerkiksi velvoittaa alue laatimaan talouden tasapainottamisohjelma.

Inhimillisen pääoman kehityksestä

VTV:n eduskuntakertomuksessa on mielenkiintoinen luku inhimillisen pääoman mittaamisesta. Erilaiset analyttiset avaukset ovat tervetulleita ja luku on kiinnostava lisäys kotimaiseen talouspoliittiseen keskusteluun. VM:llä on joitakin huomioita luvun metodologiaan, oletuksiin ja käytettyyn aineistoon.

Luvussa käydään läpi talouskasvun näkökulmasta inhimillisen pääoman kehitystä ja esitetään skenaarioita sen tulevasta kehityksestä. Tarkastelun perusteena on havainto, että inhimillisen pääoman arvioitu määrä kääntyy laskuun 2030-luvulla koulutustason laskiessa. Inhimillisen pääoman väheneminen voi hidastaa talouskasvua.

Yksi peruste inhimillisen pääoman tarkastelulle on viittaus julkisen talouden kestävyystarkasteluihin. Tarkastelussa inhimillinen pääoma mitataan tutkinnoilla ja niihin käytetyn koulutuspalvelujen määrän avulla. Inhimillistä pääomaa voidaan lisätä koulutusmenoilla. Koulutusmenojen kasvu yli nykyisen heikentäisi julkista taloutta suoraan, mutta niistä saatava kansantaloutta kasvattava hyöty ei välttämättä korvaa lisäpanostusta. On myös huomattava, että ei voida yksiselitteisesti määrittellä sitä, tulisiko lisäpanostukset inhimilliseen pääomaan tehdä julkisten vai yksityisten panostusten kautta - päätökset investoinneista kiinteään pääomaan tehdään yksityisellä sektorilla. Panostukset inhimillisen pääoman kerryttämiseen, kiinteän pääoman kerryttämiseen ja työskentelyyn ovat päätöksiä, joita ei tehdä toisistaan riippumatta. Inhimillisen pääoman määrälle suhteessa muuhun pääomaan tai työvoimaan ei esitetä optimaalista tasoa, joten lähtökohtaisesti voi olla mahdollista, että inhimillisen pääoman väheneminen taloudessa on seurausta kansalaisten parhaaksi katsomistaan valinnoista.

VM:n suurimmat varaukset liittyvät käytettyyn aineistoon: koska julkisen tuotoksen mittaaminen ja arvottaminen on mm. markkinahinnan puuttumisen johdosta jossakin määrin haastavaa, on usein ratkaisuksi esitetty kustannuspainojen käyttöä eri tuotosten yhteen laskemisessa. Tällaiseen lähestymistapaan liittyy kuitenkin joitakin puutteita, joita on kuvattu mm. VATT:n Valtioneuvoston kanslialle tilauksena tuottamassa arviossa julkisten palvelujen tuottavuusseurannan kehittämisestä (Pursiainen, Pääkkönen ja Seppälä, 2011) sekä raportissa mainituissa lähteissä.

Hieman yleistäen VTV:n esittämän mittaustavan ongelmat voidaan tiivistää kahteen seikkaan. Ensinnäkin, yllä kuvatulla mittaustavalla tuotoksen määrä (tai laatu) paranee aina, kun kustannukset reaalisesti kasvavat ja vastaavasti vähenee, jos kustannukset alenevat. Tällaisessa prosessissa ei ole sijaa

tehottomuudelle tai sen karsimiselle. Toisaalta, mittaaminen ei tunnista sellaista koulutuksen laadun tai koulutuksen tuotantoon käytetyn teknologian paranemista, joka ei näy kustannuksissa. Näin olleen kaikki tuotantoprosessin kehittämis- tai tehostamistoimet johtaisivat poikkeuksetta tuotoksen laskuun. Tällainen tulos analyysistä on luettavissakin. Lisäksi raportissa inhimillinen pääoma supistetaan koulutuksen tuottamaksi osaamiseksi, mutta muu osaaminen tai tki jää huomioimatta. VTV:n analyysi hyötyisi yllä olevien rajoitteiden paremmasta tunnistamisesta ja erityisesti siitä, että niiden vaikutuksia tuloksiin pohdittaisiin lyhyesti.

Valtiosihteeri kansliapäällikkönä

Juha Majanen

Osastopäällikkö, ylijohdaja

Mikko Spolander

finanssipolitiikanvalvonta@vtv.fi

STM:n lausunto; Valtiontalouden tarkastusviraston erilliskertomus eduskunnalle. Finanssipolitiikan valvonnan ja tarkastuksen vaalikausiraportti 2019-2022

Valtiontalouden tarkastusviraston laatimassa Finanssipolitiikan valvonnan ja tarkastuksen vaalikausiraportti 2019–2022 -eduskuntakertomusluonnoksessa on huomioitu vaalikauden 2019 – 2022 keskeisimmät talouden suhdanteisiin vaikuttavat tekijät. Näitä ovat olleet erityisesti koronapandemia, Venäjän hyökkäyssota Ukrainassa sekä sitä seurannut energiakriisi. Poikkeukselliset tapahtumat ovat tehneet talouden suhdanteiden ennustamisesta ja finanssipolitiikan mitoittamisesta poikkeuksellisen haastavaa, ja vuonna 2019 asetettua kehysääntöä ei olekaan noudatettu vaalikauden aikana yhtenäkkään vuonna. Kertomusluonnos kuvaa ja arvioi vaalikauden aikaiset finanssipoliittiset toimet tässä poikkeuksellisessa toimintaympäristössä. Työllisyystoimet ja niiden vaikutukset on esitetty erikseen liitetiedostonä. Kertomusluonnoksessa nostetaan myös esille huoli inhimillisen pääoman pienenemisestä julkisen talouden kestävyuden sekä pitkän aikavälin talouskehityksen näkökulmasta.

Sosiaali- ja terveysministeriö kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto Valtiontalouden tarkastusviraston eduskuntakertomusluonnoksesta ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

Sosiaali- ja terveysministeriö ehdottaa käsiteluettelon sisällyttämistä raporttiin, sillä teksti sisältää sekä vakiintuneita että erinäisiin säännöksiin pohjautuvia termejä, joita lukijan voi olla haastava erottaa. Käsiteluettelon avulla voitaisiin edistää tekstin saavutettavuutta sekä sääntöjen ymmärrettävyyttä, joka on myös mainittu yhdeksi tarkastusviraston valvonnan tavoitteiksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö kiinnittää huomiota seuraavaan sivun 8 lauseeseen: ”Valtionhallinnon alijäämän ennustetaan supistuvan vuonna 2022 merkittävästi erityisesti siksi, että

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Sosiaali- ja terveysministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 33
00023 Valtioneuvosto

Meritullinkatu 8
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

02951 63415
+358 2951 63415

kirjaamo.stm@gov.fi
stm.fi

koronaan liittyvät tukitoimet päättyvät, mutta jo vuonna 2023 sen ennustetaan kääntyvän uudelleen kasvuun [– –].” Sosiaali- ja terveysministeriö huomauttaa, että kaikki koronaan liittyvät tukitoimet eivät ole päättyneet vuonna 2022. Esimerkiksi kuntien covid-19-epidemiasta aiheutuvia lisäkustannuksia korvataan valtionavustuksilla myös vuonna 2022 valtioneuvoston asetuksen (844/2022) mukaisesti.

Eduskuntakertomusluonnos luonnehtii hyvinvointialueiden budjettirajoitetta pehmeäksi. Sosiaali- ja terveysministeriö ei yhdy tähän luonnehdintaan ja katsoo, että hyvinvointialueiden rahoitusmallin budjettirajoitteen analysoiminen edellyttää huomattavan laajaa instituutioiden tarkastelua. Tämänkaltaisessa tarkastelussa on esimerkiksi otettava huomioon hyvinvointialueesta annetun lain 123 §:n edellytykset, joiden voi katsoa olevan luonteeltaan huomattavasti kuntalain sisältämiä vastaavia edellytyksiä ankarampia. Mainitun lain 122 §:n menettelyn käynnistäminen on kuitenkin valtiovarainministeriön harkinnan varassa, joten hyvinvointialueiden budjettirajoitteen luonnetta on tästäkin syystä mahdollista tarkastella perusteellisesti vasta jälkikäteen.

Kansliapäällikön sijaisena,
osastopäällikkö

Kari Hakari

Johtaja

Faiz Alshail